

7 december - Älgens hemlighet

Hej på dig

Idag var det en alldeles speciell morgon när jag vaknade. Jag hörde en djup röst och när jag öppnade ögonen så kunde jag knappt tro att det var sant, det jag såg. Det visade sig vara en stor, majestätisk älg som stod precis i närheten av mitt hus. Du kanske inte har träffat en älg tidigare, men de är helt fantastiska varelser. Just den här älgen lever i en magisk skog på norrsidan av fjället. Han är väldigt gammal, nästan lika gammal som de äldsta träden i skogen, och han har sett saker som inget annat djur har sett. Han berättar historier om när världen var ung och skogarna fortfarande var fulla av hemligheter.

Jag följde efter älgen runt på norrsidan. Vi vandrade bland de högsta granarna, som tyst viskade till varandra när vinden susade förbi. Älgen berättade för mig om alla de gånger han sett norrskenet dansa på himlen, som en gnistrande regnbåge om natten. Och han berättade även om hur snöflingorna spelade en liten melodi som bara de äldsta djuren kunde höra när snön sakta seglade ner mot marken. Men det mest fantastiska var när älgen ledde mig till en gömd plats djupt inne i skogen. Där, mitt i månskenet, stod ett träd med jättelika guldblad. Älgen sa att trädet bara blommar en gång vart hundra år, och att bara de som verkligen tror på naturens magi, kan hitta den.

Vad tror du? Kanske kan vi en dag hitta trädet med guldblad tillsammans? Men tills dess, försök att föreställa dig älgens djupa röst och de gamla berättelserna som han delar med oss. Naturen är fylld av magi om vi bara lyssnar.

Magiska hälsningar,
Fjeldur

8 december - Renarnas hemliga stig

Hej på dig

Idag hittade jag något alldeles speciellt i snön. Jag upptäckte en smal stig som slingrade sig mellan träden, täckt av rensår. Spåren var stora och tydliga, det kändes nästan som att de ville visa mig vägen och jag bestämde mig för att följa dem. Stigen ledde mig djupt in i skogen, och jag kom till en glänta där en hel hjord med renar betade. Det var så tyst att jag knappt vågade andas. Renarna tittade upp på mig med sina stora, vänliga ögon och det kändes som om de visste att jag inte skulle störa dem.

Visste du att renar alltid följer samma stigar genom skogen? De känner till varje krök och varje öppning mellan träden, som om skogen själv har visat dem vägen. När snön ligger djup använder de sina stora klövar för att gräva djupt och hitta mossor och lavar som de älskar att äta.

Jag stod länge och tittade på dem när de rörde sig genom skogen, och jag tänkte på hur det skulle vara att gå på renens stig och upptäcka världen genom deras ögon.

Om du en dag ser spår i snön, försök att föreställa dig vilket djur som gjorde dem, och vart de kan leda. Kanske hittar du också din egen hemliga väg?

Vintriga hälsningar,
Fjeldur

9 december – Ugglan och nattens hemligheter

Hej på dig

Igår kväll hände något magiskt. Jag satt vid min lilla eldstad djupt inne i skogen och lågorna dansade framför mig. Det var helt tyst omkring mig. Men plötsligt hörde jag ett ljud... Det var Mamma Ugglan som hoade från sitt gömställe, högt uppe i en gammal ek. Hon har en djup, mystisk röst som nästan låter som vinden som talar genom skogens grenar. Visste du att ugglor kan höra de allra minsta ljud? Deras hörsel är så bra att de kan höra en liten mus krypa under snön.

När ugglan jagar flyger den helt ljudlöst genom natten. Jag har ofta sett henne glida förbi som en skugga, utan ett enda ljud, och plötsligt fånga sitt byte med sina vassa klor. Igår kväll, medan jag lyssnade, flög hon ner från trädet och landade bredvid mig. »Fjeldur», sade hon med sin djupa röst, »har du någonsin talat med vinden?» Jag tittade undrande på henne. "Vinden?" frågade jag. "Hur kan du prata med vinden?" Hon log och såg på mig med sina stora, kloka ögon. "Vinden känner till alla hemligheter", förklarade hon. "Den färdas från berg till skog, från hav till stad och bär med sig berättelser. Om du lyssnar noga kan du höra dess viskningar."

Jag satt vid min brasa och lyssnade. Vinden hade så mycket att berätta! Jag fick höra om platser jag aldrig sett och om djur som lever långt, långt borta. Jag hörde talas om avlägsna berg, där snön alltid ligger tung, och om varma öknar, där sanden blåser som havets vågor.

Jag tänkte på dig och hoppades att du en dag också skulle lyssna på vinden. Vem vet, kanske viskar den också något speciellt till dig?

Många nissehälsningar,
Fjeldur

10 december – Stjärnfall i skogen

Hej på dig

Igår kväll hände något helt förtrollande. Jag låg på rygg i den mjuka snön och lyssnade på nattens tystnad medan jag tittade upp mot den mörka natthimlen. Plötsligt – från ingenstans – började det regna stjärnor! Men inte som de vanliga stjärnorna som lyser tyst och starkt på himlen. Nej, dessa stjärnor flög över himlen som små diamanter som lämnade lysande, glittrande spår efter sig. Det var en syn så vacker att jag nästan glömde bort att andas.

Har du någonsin sett en stjärna falla? Det sägs att om du ser ett stjärnfall och blundar snabbt, så kan du önska dig något. Igår kväll önskade jag att alla de som tänker på stjärnorna för ett ögonblick kunde få lite magi i sina liv.

Varje önskan som skickas iväg under ett stjärnfall är något alldeles speciellt. Den skickas upp till stjärnorna och förs vidare ut i universum. Stjärnorna hör varenda en av våra önskningar, och ibland, när de lyser extra starkt, arbetar de lite extra för att de ska gå i uppfyllelse.

Vad skulle du önska dig om du såg ett stjärnfall? Jag hoppas att du en dag kommer att ligga under den stora, klara natthimlen och se ett stjärnfall dansa över himlen så att du kan blunda, viska din hemliga önskan och sedan skicka iväg den till stjärnorna.

Glittriga nissehälsningar,
Fjeldur

11 december - Skogsälvens dans

Hej på dig

Idag har något magiskt hänt! När jag gick genom skogen såg jag plötsligt ett litet ljus som glimmade mellan grenarna. Först trodde jag att det var en stjärna som hade förrirat sig från himlen, men när jag kom närmare upptäckte jag en liten skogsälva som satt på en gren och vinkade till mig.

"Jag hjälper snöflingorna att hitta sin plats", förklarade hon och pekade upp mot himlen, där snöflingorna sakta dalade ner. Hon blåste försiktigt på dem, och flingorna började dansa i vinden innan de landade som en mjuk filt över marken.

Hon visade mig hur snöflingorna ibland landar stilla på markens löv och dröjer sig kvar som små glittrande pärlor. "Varje snöflinga har sin egen resa" sa älvan. "De väntar bara på att någon ska upptäcka dem och hjälpa dem på vägen".

Har du någonsin sett en snöflinga dansa i vinden? Om inte, försök att föreställa dig det – det är som små stjärnor som leker i luften.

Förtrollande nissehälsningar,
Fjeldur

12 december - Nordanvinden

Hej på dig

Idag kom nordanvinden förbi. Det är en av de kraftigaste vindarna som kommer hela vägen från de nordligaste bergen. När det blåser genom skogen böjer sig träden för dess styrka och snöflingorna flyger runt som stjärnor i luften. Nordanvinden bär alltid med sig historier och träden älskar att lyssna till dess viskningar. Jag fick gömma mig under en stor gran för att inte blåsa iväg. Trädets grenar knarrade ordentligt och jag kunde nästan känna hur det sträckte ut sina rötter djupt ner i marken för att kunna stå stadigt, medan vinden stormade omkring oss. Plötsligt sa trädet: "Fjeldur, du kan vara helt lugn. Vi tar hand om dig".

Visste du att träd också kan prata med varandra? Inte som vi gör, utan med hjälp av sina rötter och blad. De delar med sig av näring och hjälper varandra att överleva under de hårda vintrarna. Jag satt länge och lyssnade på träden. De berättade hur många år de hade stått här och sett årstiderna skifta. Granen jag satt under var väldigt gammal. Den hade stått där i över tusen år och sett många vintrar komma och gå. »Nordanvinden är vår gamle vän», sade granen. »Den ger oss nytt liv, när det blåser frisk luft och snö över våra grenar. Vi vet att vintern är hård, men med nordanvinden vet vi också att våren en dag kommer igen».

Jag lyssnade till granens kloka ord och tänkte på hur stark naturen är. Träden står stadigt även när stormarna rasar eftersom de tar hand om varandra. Jag satt där under trädet och kände mig helt trygg i skogens varma famn.

Nästa gång det blåser, försök att lyssna på träden. Vem vet, kanske berättar de sina hemligheter för dig också?

Blåsiga nissehälsningar,
Fjeldur

13 december - Min vän Gammel-Ek

Hej på dig

Idag besökte jag en mycket gammal vän, som är äldre än någon annan jag känner, och han har stått på samma plats i skogen i hundratals år. Han är en stor ek, så hög att hans grenar nästan nuddar vid molnen. Jag kallar honom Gammel-Ek, och han har sett och upplevt allt som har hänt i skogen under flera århundraden.

När jag besöker honom sätter jag mig ofta ner vid hans stora rötter och lyssnar på hans berättelser. Ekar kan inte prata som du och jag, men de har en visdom som går djupt ner i deras rötter. Jag lägger ofta min hand på hans bark och blundar så att jag kan känna hur han delar med sig av sina hemligheter till mig. Han har sett skogen förändras genom åren, har sett snön falla vinter efter vinter och sett djuren komma och gå. Han berättar om de många årstider han upplevt och om de djupa vänskapsband han haft med rävarna i skogen och fåglar och ugglor som har levt bland hans grenar.

Idag berättade Gammel-Ek för mig om en speciell vinter för många år sedan. Det var så kallt att snön lade sig i tjocka lager på grenarna, och skogens djur samlades tätt intill varandra för att hålla värmen. Men mitt i kylan fanns det något vackert - iskristallerna glittrade på hans grenar och snön bildade små skulpturer som vinden sakta formade.

Gammel-Ek berättade att även under de kallaste vintrarna finns det mycket vackert om vi bara tittar tillräckligt noga. Jag satt länge och lyssnade på hans lugna röst och funderade på hur mycket vi kan lära oss av träden. De står alltid stadigt även när stormarna rasar, och de delar med sig av sin styrka till dem runt omkring dem.

Kanske kan vi besöka Gammel-Ek tillsammans en dag. Jag är säker på att han har historier att berätta för dig också.

Många nissehälsningar,
Fjeldur

14 december - Stjärnstoften

Hej på dig

Kommer du ihåg att jag berättade för dig om stjärnregnet? Igår kväll hände något helt underbart – himlen var helt klar och stjärnorna lyste så starkt som om de var upplysta bara för oss. Jag satt och tittade upp på dem, och det kändes nästan som att de var tillräckligt nära för att jag skulle kunna röra vid dem. Plötsligt hände något magiskt – ett stjärnfall flög över himlen! Har du någonsin sett ett stjärnfall? Det sägs ju att om man önskar sig något när man ser ett stjärnfall så kan det bli verklighet.

Men vet du vad jag upptäckte igår kväll? Stjärnfallen tar faktiskt med sig små bitar av stjärnstoft som faller till marken. Det är inget man kan se med blotta ögat, men jag kunde nästan känna det, som en svag bris som strök mig över kinden. Jag föreställde mig hur varje liten stjärnstoft landar på marken, på träden och djuren i skogen – och ger dem alla lite magi. Jag tror att det föll lite på dig när du sov också!

Stjärnorna har sett allt som händer här på jorden, och kanske bär stjärnstoftet med sig några av himlens hemligheter. Vem vet – kanske finns det lite magi i stjärnstoftet som faller ner just till oss?

Många nissehälsningar,
Fjeldur